

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

43. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

25. ŘÍJNA 2020

Z obsahu:

Uzdravit svět - 6. Láska a obecné dobro

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 9. září 2020,
nádvoří Sv. Damase
v Římě
- strana 2 -

**Blahoslavený
Dominik Collins**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Biskup
Zdenek Wasserbauer**
o modlitbě růžence
- strana 5 -

**Z duchovního pokladu
Alice Lenczewské (25)**
- strana 6 -

**Výzva Stálé rady České
biskupské konference**
k modlitbě růžence
- strana 7 -

Rumburk - Santa Casa
Petr Bobek
- strana 9 -

Ďábel nosí Halloween
- strana 11 -

**Cisterciácký
mučedník Eucharistie**
(2 - dokončení)
Fr. Efrem Jindráček, OP
- strana 12 -

*A viděl jsem a slyšel,
jak středem nebeské klenby
letí orel a volá mocným hlasem:
„Běda, běda,
běda obyvatelům země,
až zaznějí polnice tří andělů,
kteří ještě netroubili!“
(Zj 8,13)*

Foto © Jiří Koleček

Blahoslavený Dominik Collins

Je jednou z obětí mnohými tak velebené vlády anglické královny Alžběty I., během níž prosákla anglická půda krví tisíců katolíků. Krve mučedníků však byla lačná i půda irská, na kterou v té době dopadal pomyslný stín anglického trůnu. Svlažila ji i krev jezuitského bratra Dominika Collinse.

Narodil se v roce 1566 ve městě Youghal, spadajícím pod hrabství Cork. Narození v solidně situované rodině, živil se úspěšně obchodem, mu skýtalo možnosti, o jakých se jiným mohlo jen zdát, avšak Dominik byl v první řadě katolík. Jako takový nejenže neměl v zemi, ve které docházelo k nuceným konverzím k anglikánství a ke stíhání a popravování katolíků, šanci na nějaké uplatnění, ale hrozilo mu, že také skončí na šibenici. Rozhodl se svou domovinu opustit a vydat se tam, kde se mu bude jako katolíkovi svobodněji dýchat.

V roce 1586 proto odplul do francouzského Nantes. Nejprve se nechal zaměstnat postupně v několika hospodách a po třech letech vstoupil do armády, přesněji do vojska Katolické ligy, a v jeho řadách válčil pod vedením knížete Mercoeura s výbojnými bretaňskými hugenoty. Jak si vedl, dosvědčuje jeho povýšení na kapitána a jmenování guvernérem jednoho z dobytých území. Později přešel do služeb španělského krále Filipa II. Po devíti letech měl ale i tento bojovný Ir válčení dost a vojenskou kariéru opustil.

Zásadním se pro něj po pár měsících stalo seznámení v Salamance s krajanem P. Thomasem Whitem, členem Tovaryšstva Ježíšova, zpovědníkem vojáků a zakladatelem irské koleje v tomto španělském městě. Nešlo o Collinsův první kontakt s jezuitou – už v roce 1577 se s ním setkal v Youghalu, kde založili kolegium, jež však nepřečkalo ani dva roky. Se zemí tehdy objekt srovnali Angličané, kteří potlačili vzpuru irských katolíků proti novému vyznání, nuceně zaváděnému královnou. Dominik se P. Whitovi přiznal, že bezmála rok pociťuje vnitřní nepokoj a že teprve setkání s ním zahnało všechny jeho mýry.

Touha dlouho pocíťovaná jako nejasná náraz dostala pevné kontury a bývalý voják Collins vyslovil přání stát se rovněž jezuitou. Jeho nadšení ovšem zchladilo rozhodnutím provinčního ministra řádu, jenž usoudil, že 32 let není ideální

věk pro vstup do Tovaryšstva a že muž ošlehaný sice evropskými bojišti, leč ne plamínky voskovic ze studoven, nebude vhodným adeptem řádového hábitu. Proto rozhodl, že Dominikovo přijetí do řádu bude odloženo. V prosinci téhož roku (1598) se však už Dominik pohybuje spolu s dalšími, mnohem mladšími druhy v noviciátu v Santiagu de Compostela. Hodně tomu pomohla skutečnost, že od začátku jasně deklaroval, že nechce být knězem, nýbrž pouhým bratrem, čímž odpadla překážka nedostatečné vzdělanosti, kterou byli jezuité pověstní. Tři roky nato složil časné sliby.

Prokázal během nich nemalé odhodlání, když zůstal ve městě zasaženém jednou z mnoha epidemií, které se čas od času krajinou převalily. Obětavě ošetřoval nemocné, těšil je, povzbuzoval na duchu. Možná to byl hlavní důvod, proč nakonec přesvědčil představené, aby jej v řádu nechali. „*Je to člověk rozvázný, obdařený obrovskou fyzickou silou, duševně vyspělý, rozumný a přátelský, i když se sklonem k rychlému vzplanutí a umíněnosti,*“ znělo hodnocení osobnosti Dominika Collinse novicmistrem.

Po složení slibů uběhlo dalších sedm měsíců a bratr Dominik se opět ocitl ve vojenském prostředí. Tentokrát však již nikoliv jako válečník, nýbrž jako doprovod jezuitského kněze irského původu, P. Jamese Archera, jehož Filip II. vyslal spolu se svými šiky do Irska, aby byli nápomocni irským katolíkům v jejich beznadějném boji proti anglikánské převaze.

Již příplutí na Zelený ostrov provázely potíže, když flotilu rozdělila bouře a její část s Dominikem Collinsem dorazila do země s notným zpožděním. Přesto však stihli dorazit včas do Kinsale a zúčastnit se 24. prosince 1601 bitvy, z níž spojené irské a španělské jednotky odešly poraženy. A zatímco P. Archer odplul nazpět do Španělska, aby domluvil vyslání nové španělské armády, bratr Dominik zůstal a snašel s irskými obránci hradu Dunboy všechny útrapy, jež s sebou obléhání přináší. Nepomohla však ani srdatost 143 Irů, hájících své pozice proti čtyřem tisícovkám anglických obléhatelů, 18. června 1602 Dunboy padl. Kdo z obránců přežil, byl na místě oběšen, s výjimkou Dominika a dvou vojáků.

Tato trojice byla převezena do Corku a tam podrobena brutálnímu mučení, při němž byla nucena k odpadu. Dva vojáci touto anglickou „vymožeností“ trpěli jen krátce. Velice brzy skončili na popravišti. Ne tak Dominik Collins, jeho cesta křížová trvala podstatně déle.

Za to, že se zřekne katolické víry a prozradí vyšetřovatelům cenné informace o tajných katolících v Irsku, jejich fungování a strukturách, mu věznilé slibovali nejen záchranu života, nýbrž i vysokou hodnost v anglické armádě. Dominik tomuto ďábelskému pokušení nepodleh. Nevyvedli jej pak na vysokou horu po vzoru ďábla, leč převezli do jeho rodného Youghalu v naději, že ho přesvědčí naléhání a slzy nejbližších příbuzných. Marně. Dominik odolal i této léčce, přestože věděl, že ho jako jiné nezlomené katolíky čeká jistojistá smrt.

Biskup Zdenek Wasserbauer o modlitbě růžence

Mons. Zdenek Wasserbauer, pomocný biskup pražský, v předvečer památky Panny Marie Růžencové vyzval všechny věřící, aby se v měsíci říjnu modlili růžencem za ukončení pandemie koronaviru. Připomněl přitom některé souvislosti spojené s modlitbou růžence:

„Vážení spolubratři kněží a jáhnové, milí přátelé, obracím se na Vás v předvečer památky Panny Marie Růžencové, kterou letos budeme slavit uprostřed různých omezení, která se týkají života celé společnosti i církve. Ve společnosti i mezi věřícími narůstá napětí, nespokojenost, obavy z budoucnosti. Možná tedy letos stojí za to ještě více než kdy jindy uvědomit si, v jakém dějinném kontextu vystoupila výrazně do popředí modlitba růžence, i když víme, že se postupně utvářela už předtím.

Dne 7. října 1571 se odehrála v Korintském zálivu Jónského moře poblíž Lepanta velká bitva, ve které spojené námořní síly tzv. Svaté ligy rozdrtily hlavní flotilu Osmanské říše a ukončily tak obavy křesťanského světa z ovládnutí Apeninského poloostrova a dalších částí Středomoří Turky. Bitva, ve které na papežův pokyn sehrál roli právě růžencem, měla pro křesťanskou Evropu obrovský symbolický význam a na dlouhou dobu ji ochránila před rozpínavostí Osmanské říše.

Svatý Pius V. po tomto zázračném vítězství bulou *Salvatoris Domini* [1572] ustanovil liturgickou památku a jeho nástupce Řehoř XIII. bulou *Monet Apostolus* [1573] ustanovil na první říjnovou neděli slavnost růžence. Ve své bule říká svatý papež Pius zejména toto:

- 1. Nutnost modlit se k překonání války a jiných pohrom.**
- 2. Růžencem je prostým prostředkem, který je k dispozici úplně všem.**
- 3. Tento prostředek ukázal svoji velkou účinnost proti herezím a všem ohrožením víry a způsobil četná obrácení.**
- 4. Modlitba růžence se má doporučovat celému křesťanskému lidu.**

Píší tyto řádky v atmosféře, kdy se jako první zprávy stále objevují ty o covidu, a ty zprávy nejsou povzbudivé. Naše země se tak stále nemůže vrátit do normálního režimu, kdy děti chodí bez omezení do školy, lidé do práce, za kulturou i zábavou; a kdy i život církve není ničím omezován. Můžeme jako křesťané reagovat na tíživou situaci stejně jako všichni ostatní (nosit roušky, zachovávat rozestupy, desinfikovat si ruce atd.). Ale to je přece málo. **Můžeme a měli bychom se více modlit, a to třeba právě modlitbu růžence. Vyzývám proto všechny jednotlivce, farnosti i společenství, aby se v tomto měsíci modlili růžencem za ukončení koronaviru!** Můžete například uspořádat mimořádné růžencové pobožnosti podobné těm májovým.

Můžeme také jako jednotlivci, farnosti nebo společenství (samozřejmě při respektování aktuálně platných opatření) vykonat poutě k nově vztyčenému Mariánskému sloupu na Staroměstském náměstí. Stojí za zamyšlení, že sochař Váňa mohl nerušeně na náměstí celé jaro pracovat právě také díky koronaviru!

V nově vztyčeném Mariánském sloupu je malá kaplička s kopií milostného obrazu Panny Marie Rynecké, která uchránila Pražany před švédskými vojsky. Obraz, který přežil už husitské nepokoje, měl při obléhání Prahy v roce 1648 nosit na krku pražský purkmistr Mikuláš F. Turek z Rosenthalu a povzbuzovat tím obránce města k důvěře v pomoc Bohorodičky. Odrazení švédské útočící přesily bylo pak považováno za zázrak.

A protože byl tento milostný obraz také nazýván druhým Palladiem země

české, nezapomeňme na staroboleslavské Palladium, u kterého český národ po staletí prosil v těžkých dobách.

V Misálu najdeme tři formuláře *V jakékoli tísni*, které obsahují krásné modlitby vhodné pro tuto nelehkou dobu. Nebo ve *Sbírcce mší o Panně Marii* najdeme také oslovující formulář *Uzdravení nemocných*. Jsou to texty vhodné i k rozjímání. Prosim Vás tedy, milí spolubratři, abyste při feriálních mších svatých hojně využívali tyto nebo jiné vhodné formuláře. Také i jménem pana kardinála prosím, abyste při každé mši svaté přidávali jednu přimluvu za ukončení koronavirové nákazy.

Svatý Jan Pavel II. nám v nelehké situaci začátku třetího tisíciletí daroval apoštolský list *Rosarium Virginis Mariae – O modlitbě svatého růžence*. Dovolte mi zakončit pár větami z tohoto dokumentu, které nás mohou zvlášť oslovit třeba právě u Mariánského sloupu:

A konečně, jak bychom mohli upřít svůj zrak na slávu vzkríšeného Krista a Marii korunovanou na nebesích, aniž bychom zakusili touhu učinit tento svět krásnějším, spravedlivějším a bližším Božímu plánu? ... Růžencem je vzdálen jakémukoli útěku před problémy světa. Pobízí nás, abychom na ně nahlíželi odpovědně a velkoryse, a dává nám sílu, abychom jim čelili s jistotou Boží pomoci a pevným úmyslem vydávat v každé situaci svědectví o »lásce, neboť ona je svorník dokonalosti«. (Kol 3,14) (č. 40)

Děkuji Vám za Vaši obětavou službu a vyprošuji Vám denně Boží pomoc, sílu a požehnání!“

+ Zdenek Wasserbauer,
pomocný biskup pražský
Zdroj: www.cirkev.cz

Dne 31. října 1602 byl skutečně odsouzen k smrti a oběšen – bez formálního soudního procesu, čímž byla zločinnost tohoto případu ještě podtržena. Cestou na šibenici se ještě naposledy přihlásil hrdě ke katolické víře, kterou sem jako jedinou pravou přišel hlásat a za kterou teď velice rád umře, jak vyznal. Že nemluvil do větru, prozrazovala jeho tvář, jejíž radostný výraz tak zaujal jednoho z důstoj-

níků eskorty, že prohlásil: „*Těší se na svou smrt tak lačně, jako by se chystal na banket.*“ Příští mučedník opáčil: „*Proto bych byl ochoten zemřít ne pouze jednou, ale klidně i tisíckrát.*“

Jeho slova zapůsobila na přihlížející natolik, že kat odmítl rozsudek vykonat. Vojáci přinutili násilím teprve jednoho rybáře, aby se popravčího řemesla protentokrát ujal. Před samotnou exekuci

poprosil Dominika o odpuštění. Dostalo se mu ho s úsměvem na odsouzenových rtech, z nichž vzápětí zaznělo: „*Panne, do Tvých rukou poroučím ducha svého.*“

Zemřel „jen“ jednou a jeho smrt byla příčinou, proč ho 27. září 1992 papež Jan Pavel II. ve skupině s dalšími šestnácti irskými mučedníky, kteří položili život pro Krista a pravou víru mezi léty 1579 a 1654, prohlásil za blahoslaveného.

MODLÍME SE...

TŘICETIDENNÍ POBOŽNOST KE CTI SV. JOSEFA • K DOSAŽENÍ ZVLÁŠTNÍ PŘÍMLUVY V NALÉHAVÉ ZÁLEŽITOSTI
Z němčiny přeložil Ing. Miroslav Polepíl

Vyšlo s církevním schválením. Kapesní brožurka s ochrannou nověnou ke cti sv. Josefa k dosažení zvláštní přímluvy v nějaké důležité prosbě. Všechny uvedené modlitby se modlí v průběhu 30 dní jako vzpomínka na léta, která prožil sv. Josef s Ježíšem a Pannou Marií v Nazaretě.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A6, 24 stran, 29 Kč

SÍLA MODLITBY ZA VAŠE VNOUČATA
Stormie Omartianová • Z angličtiny přeložil Jiří Gračka

Vnučata jsou darem, který dává Bůh. A modlitby jsou zase darem, který dávají prarodiče jim, aby ovlivnil celý jejich život – dokonce i tehdy, kdy už tady dědeček s babičkou nebudou. Autorka v této knize předkládá návod, jak se modlit za různé oblasti života našich vnučat.

Paulínky • Brož., 125x200 mm, 216 stran, 235 Kč

ŽIVOTOPIS SVĚTCE

SVATÝ ANTONÍN Z PADOVY • ŽIVOT A DUCHOVNÍ PROFIL

Vergilio Gamboso • Z italského přeložil Ctirad Václav Pospíšil • Odpovědná redaktorka Ludmila Martinková

Moderní, čtivý a spolehlivý životopis známého světce je plný nevšedních pohledů na sv. Antonína z Padovy. Antonín, jehož znají mnozí výhradně jako divotvůrce nebo pomocníka v různých

životních problémech, byl strhujícím kazatelem, hlubokým mystikem, vzdělavcem i zakladatelem teologických studií františkánského řádu. Autor knihy, jeden z nejlepších odborníků na rané františkánství, čtenáře důkladně seznamuje s dobovým kontextem a událostmi z počátku františkánského hnutí. Knihu uvítají nejen ctitelé sv. Antonína, ale i zájemci o františkánskou spiritualitu a středověkou mystiku.

*Karmelitánské nakladatelství • Druhé vydání
Brož., 113x174 mm, 204 stran, 229 Kč*

KATECHETICKÁ POMŮCKA PRO DĚTI

DESATERO PŘIKÁZÁNÍ

Sestavili katecheti ze skupiny „il sicomoro“ • Text Silvia Vecchini • Ilustrace Antonio Vincenti • Z italského přeložila Hana Zástěrová • Odborná konzultace Ludmila Němcová • Lektoroval P. Mariusz Kuźniar, Th.D.

Vyšlo s církevním schválením. Knížka nabízí školákům návod, jak dobře porozumět Desateru. Příkázání jsou formulována současným jazykem, aby je děti správně pochopily. V jednotlivých kapitolách se vychází jednak z praktických příkladů ze života dětí, jednak z evangelních úryvků, které objasňují, jak na Desatero nahlížel Ježíš. A jak si příkázání děti mohou osvojit? K tomu jim pomůže závěr každé kapitoly, v němž mohou splnit několik úkolů, které jim pomohou uvést to, co si přečetly, do praxe a zaujmout k otázkám vlastní postoj. Tato knížka se jistě stane užitečnou četbou pro samotné školáky a inspirací pro rodiče, vychovatele, učitele náboženství i katechety.

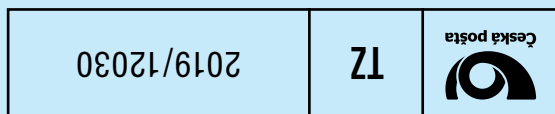
Paulínky • Brož., 135x210 mm, 64 stran, 145 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@matticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.matticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, společnost, Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějské. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámá to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@matticecm.cz; <http://svetlo.matticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@matticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@matticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.matticecm.cz; inzerce: redakce@matticecm.cz; registrací značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadáme nezveřejněné příspěvky nevracíme.